

BULLETIN
NEZÁVISLÉHO MÍROVÉHO SDRUŽENÍ
INICIATIVY ZA DEMILITARIZACI SPOLEČNOSTI
č. 6 - únor 1989

.....

Dopis NMS č. 8	str. 1
Průběh NMS a sobotních diskusních setkání	1
Poslední ležová sobota	2
Jan Patočka 1989	2
Projev NMS na Václavském náměstí dne 19.1.1989	3
Dopis NMS k situaci v Praze po 15. lednu 1989	4
Seznámení NMS na předsednictvu vlády	5
Dopis NMS sdělovacím prostředkům	6
Jana Petrová ve vasbě	7
Tomáš Tvaroch odsouzen pro přečin proti veřejnému pořádku	8
Jiří Štancl stíhán pro přešupek	8
Sdělení VOHS č. 885	8

Solidarita s perzekuovanými aktivisty NMS

Petice a dopis EMD	9
Periodická hlavička v Plzni	9
Dopis aktivisty NMS M. Kouřila	10

Zahraniční kontakty

Setkání s IKV	10
---------------	----

Oznámení

Připojili se	11
Nový časopis ze západních Čech	11

Reakce, články, dopisy

Proč jsem podepsal základní prohlášení NMS (J. Kuhn)	12
SSSR opět našim vzorem? (J. Chudomel)	13
Chvíle normalnosti? (J. Svoboda)	13
Dopis J. Chudomela přítelům z IKV	14
Základní prohlášení mírového klubu Johna Lennona	15
Výzva z Budapešti	15

.....

Uzávěrka tohoto díla: 28.2.1989
Upozorňujeme na to, že některé texty mohou být otištěny bez vědomí autora a jejich obsah nemusí vždy vyjadřovat názor redakce.

.....

Redakční rada: Jana Petrová, Křovická 411, 518 01 Dobruška
(od 16.1.1989 ve vasbě)
Miloš Zeman, Doldřova 531, 16100 Praha 8
Radek Zeman, Bělohorská 136, 159 00 Praha 6

Dopis č. 6 Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společnosti

Státněprávní komise
Federálního shromáždění ČSSR
Ministerstvo národní obrany ČSSR

Vítáme zprávu o rozhodnutí Rady obrany státu o snížení počtu osob, výzbroje a organizačních změnách v ČSLA. Tyto změny mohou jistě mít významný mezinárodní dopad jako naznačení ochoty naší země ke snížení úderové síly ČSLA.

Obraťme se na Vás s podnětem, abyste tento krok využili i k řešení naléhavých problémů, které se týkají uplatňování branné povinnosti uvnitř naší země. Navrhujeme, aby snížení stavu bojových jednotek ČSLA bylo řešeno převedením vojáků do jednotek stavebního a železničnického vojska, ale aby byly tímto snížením řešeny dva aktuální problémy:

1. Navrhujeme, aby byly v době míru vyváženy z povinné služby v ozbrojených silách občanské pečující o rodiny s dětmi.

2. Navrhujeme, aby byla uzákoněna možnost náhradní civilní služby zejména pro ty, kteří odmítají vykonávat vojenskou službu z důvodu svědomí, jak k tomu vyzývá rezoluce Komise pro lidská práva OSK ze dne 5.2.1967.

Domníváme se, že by tyto kroky nejen zlepšily kredit ČSLA u československých občanů, ale výrazně by zvýšily i mezinárodní dopad přijatých změn.

Za Nezávislé mírové sdružení - iniciativu za demilitarizaci společnosti:
Ondřej Černý, Jiří Fuchs, Jan Chudomel, Pavel Jégl, Jaroslav Kolafa, Jindra Konečný, Josef Kaha, Jiří Pavlíček, Jan Svoboda, Tomáš Tvaročák, Miloš Zeman, Rašek Zeman

Za správnost ručí: Jan Svoboda
U lázeňského pivovaru 20
160 00 Praha 8

V Praze dne 6. února 1969

K. x x

Zpráva Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společnosti o sobotních diskusních setkáních

Koncem minulého roku jsme se obrátili na primátora hl.m. Prahy Z. Horského, aby nám z titulu své funkce poskytl prostory, kde by mohla nerušeně probíhat sobotní diskusní setkání. Na naši žádost odpověděl vedoucí odboru vnitřních věcí JUDr. Houška, který nám sdělil, že NVP řádnými prostory nedisponuje a dále nás uprosil, abychom se povinností oznámit každé veřejné shromáždění.

Vzhledem k událostem minulého týdne a s ohledem na vyhlášku NVP o dohlášení zasedání ochrany pořádku v hl.m. Praze, kterou je konání veřejných shromáždění v Pražské republikánské zastupitelství, t.j. na celém obvodu Prahy 1, zakázáno, s výjimkou ústní přednášky orgány a organizace sdruženými v NF, kterou však považujeme za legitimní, jsme se rozhodli sejít se k diskusnímu setkání poslední sobotou v sobotní předvečer Míru v Praze 2.

Tak jsme ve své ústřední ONV v Praze 2 dopisem ze dne 23.1.1969. Dne 24.1.1969 vydal vedoucí odboru vnitřních věcí ONV v Praze 2 Miroslav Korecký rozhodnutí, kterým se uspořádání tohoto veřejného shromáždění označeného jako diskusní setkání s výjimkou ústní přednášky vojenské služby dne 24.1.1969 ve smyslu ust. §1 písm. b zákona č. 125/1953 Sb. zakazuje.

V odůvodnění se píše: "S ohledem na to, že ustanovení tohoto sdružení v rámci dobrovolné organizace nebo spolku ve smyslu ust. §1 odst. 1 písm. b zákona č. 125/1953 Sb. je organizace, která ve svém činnosti působí, ve smyslu těchto před-

visí nelegální. Nelze tedy akceptovat jejich záměr, že jako soukromé osoby jsou schopni zajistit pokojný průběh shromáždění vlastními silami. OUV v Praze 2 nepovažuje tyto záruky za reálné vzhledem k účinné protisocialistických sil v nedávných dobách na Václavském náměstí, k nimž dala popud mimo jiné i sdružení, z nichž se rekrutují organizovatelé v tomto rozhodnutí uvedení."

Toto rozhodnutí považujeme za další důkaz omezování občanských svobod a neochoty státních orgánů navázat s občany skutečný dialog o závažných problémech.

Jako rozhodnutí i nadále zákonnými prostředky usilovat o možnost konání diskusních setkání každou poslední sobotu v měsíci, neboť svoboda projevu a shromažďování je zaručena všem občany Ústavou ČSSR.

V Praze dne 25.1.1989

Za Nezávislé mírové sdružení: Jan Chudomel, Jan Svoboda, Ruth Šerňavá

Tento dopis jsme zanesli redakcím RP, VP, MF, SS, LD a ČLH.

x x x

Poslední lednová sobota

Nyní víte, jak se vyvíjí jednání kolem diskusních setkání každou poslední sobotu v měsíci. Chceme na těchto setkáních opravdu diskutovat a proto usilujeme o prosazení svého práva zákonnými cestami. Za asistence příslušníků SBM a StB se přeci diskutovat nedá. Chceme také najít vhodnější místo (nejlépe sál), neboť uvažujeme-li střízlivě: konstruktivní diskuse na ručně ulici?

Není to uhybání. Chceme prostě zkusit jednat. Nechme si příslušnou konfrontaci jako poslední možnost.

Takto jsme se také postavili k diskusní sobotě 23.1. Vzhledem k událostem, které předcházely, jsme nechtěli poskytnout záminku, aby další oběti skončily ve vazbě a aby došlo ke krvavému masakru. Proto se někteří z nás rozhodli respektovat neoprávněný zákaz OUV v Praze 2.

23. ledna přišlo na náměstí Míru několik desítek lidí. Situace však byla boznadějná. Zátarasy a mraky uniformovaných orgánů, kteří hned každého, kdo se zde zastavil, vyzývali, aby odešel. A přesto, že lidé opravdu odcházel, podařilo se třem aktivistům KMS z Plzně vyfasovat přečtu proti veřejnému pořádku, a to proto, že se opovážili čekat na náměstí Míru na tranvaj. Zřejmě mohli za to, že dlouho nejela.

x x x

28. ledna 1989 ve 13.00 hod. svolává Mírový výbor nepovolenou demonstraci na nám. Míru se zaměřením proti armádě, na odzbrojení, délku voj. služby. Účast vojáků z povolání se nevyžaduje.

Pozn. red.: Toto oznámení je z nakladatelství Naše vojsko.

x x x

Jan Palach 1989

15. ledna 1989, poté, co bylo několika aktivistům nezávislých iniciativ umožněno položit květiny k soše sv. Václava a uctít tak památku J. Palacha, se Václavské náměstí a přilehlé ulice staly svědky opakovaných mnohatisícových demonstrací, na kterých se jakoby v náhlém prohlédnutí mnoho let unáhlená a manipulovaná veřejnost dožadovала lepších a důstojnějších zítřků.

Spontánní a nikdy neorganizovaná, vpravdě lidová shromáždění byla provázena brutálními zásahy bezpečnostních jednotek, jež vyvolaly odpor každého současně člověka, a policejní bystrozby trvaly po 6 dnů. Jednoznačně pokojný ráz demonstrací a absence jakéhokoli násilí a provokací tvořil v těch oboukům a hrubé síle znamená velké aprální vítězství na straně lidu v pražských ulicích.

Samostatnou kapitolou represivního jednání mocenských orgánů, které nemá v posledních 20 letech období, jsou cílené kampaně sdělovacích prostředků. Masmédiá zneužila v polemizačních komentářích (pravděpodobně podvržené) dopis V. Havlovi, oznamující na 15. 1. sebesuicení, záměrně drammatizovala situaci a odpovědnost za "opakované výhrůžnosti a provokační akce v centru Prahy" svalovala na Chartu 77 a další iniciativy, ve snaze zdiskreditovat je v očích veřejnosti. V tisku i v televizi se vyrojily rozhořčené hlasy údajně většiny občanů, kteří odsuzují "akce protisocialistických křivd" a volají po klidu k práci a k přestavbě, počet účastníků se ve zprávách údajně desetkrát podhodnocoval. Komentáře se čeragogicky zašitily gottwaldovským heslem Republika si rozvracet nečme! a v jednoznačné podpoře policejní záple apelovaly na nutnost rozhodného a rázného zpeicinní pořádku.

Marně čekáme na pravdivé hodnocení lecnových událostí, šádství a stížpostni se nikdo nezabývá, nabídky dialogu jsou nadále ignorovány, i Inicijativa kulturních pracovníků zůstává téměř bez povšimnutí. Důkazem o neměnnosti propagandistických cílů je v poslední době snaha dávat do souvislosti s nezávislými aktivitami anonymní výhrůžky teroristických činů.

Je jasné, že i přes až do absurdu rostoucí a sílící rozpor oficiálních stanovisek lživá propaganda sdělovacích prostředků dělá svoje, zvláště na venkově; dezinformovanost velké části veřejnosti zůstává smutným faktem. Situace je napjatá. Tak jako mnoho jiných, i pojem důvěry mezi občany a státem v těchto dnech již zosla pozbývá smysl a ztrácí se v nenávratnu. Opravdu v nenávratnu? To, jestli se ho podaří přivolat zpět a usluučnit v praxi, záleží nejen na orgánech moci, ale i na nás všech.

M. Šmid

x x x

Projev Nezávislého mírového sdružení - iniciativy za demilitarizaci společnosti, přednesený na Václavském náměstí dne 19. ledna 1989

Vážení přátelé,

dnes je tomu právě 20 let, kdy na následky popálenin ze dne 16.1.1969 zemřel student FFUK Jan Palach.

Tento čin, jež lze jen stěží pochopit, ale před nímž rozhodně každý z nás zůstane alespoň chvíli tiše a v němém úžasu stát, si chtěli připomenout zástupci pěti neoficiálních občanských aktivit (Charty 77, Mírového Klubu Johna Lennona, Českých dětí, SPUSA a NMS-IDS) položením květin k soše sv. Václava. Chtěli si ho připomenout nejen oni, ale i mnoho dalších, kteří ještě nezapomněli, proč vlastně Jan Palach zašel až tak daleko, že byl ochoten dobrovolně sáhnout na to nejcennější ze svého vlastnictví - svůj život.

Jednotliví zástupci těchto neoficiálních aktivit byli zahrnutí již ve chvíli, kdy opustili dům, ze kterého se chtěli odebrat sem na Václavské náměstí a ostatní shromáždění občanů byli rozehnaní brutálním zásahem Veřejné a Státní bezpečnosti za podpory Lidových milic. Jakým způsobem byl zásah veden asi všichni víme. Je však pozoruhodné, že se tento zásah odehrával ve chvíli, kdy byl podepisován závěrečný dokument z Vídeňské schůzky Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, v němž se i naše vláda opět zavázala, kromě jiného, k dodržování základních lidských práv, mezi něž patří i

právo shromažďovací a právo na svobodu projevu.

V pondělí se opět sešli zástupci zmíněných iniciativ a oběma provedli vzpomínkový akt s políbením květin alespoň opožděně. Byli však znova zatčeni a nyní jsou ve věznicích vzbouřeni. Zásah, který poté následoval proti přihlížejícím občanům, byl stejně brutální jako předchozí.

V úterý příslušníci Bezpečnosti znovu napadli občany, kteří přálíčili jejich namyšlené blokádě sv. Václava - pravděpodobně se tímto cítili ohroženi.

Vše ostatní u nás proběhl klidně, přestože zde byla skandální ruská hesla a varování se bojeřila, a tak je zde určitá naděje, že se v postoj naší vlády něco změnilo. Proto bychom rádi upozornit, že vzhledem k právě podepsanému dokumentu z Vídeňské schůzky je nutné, aby naše vláda zvážila jak v tomto kontextu působí výše zmíněné události, a že je nutné pokud možno urychleně napravit co se ještě napravit dá. A proto naše odpovědné činitelské žádáme, aby:

1. byli propuštěni všichni zadrženi a byly zastaveny postihy v souvislosti s minulými dny
2. byli voláni k odpovědnosti ti, kteří zodpovídají za jednání jednotek VB, StB a IM v minulých dnech
3. byla zastavena pomlouvačná kampaň našich sdělovacích prostředků, která je zaměřena proti nezávislým občanským iniciativám a aby jejich zástupcům byl dán prostor k tomu, aby se mohli hájit proti obviněním, že jsou to vlastně oni, kteří za všechno mohou
4. byste zvažili možností nekontrolovatelného brutálního chování příslušníků SNB, kterou poskytuje unecyřita uniformy, a to tím, že každý příslušník bude mít na viditelném místě stejakroje vyanděonc služební číslo.

V Praze dne 19.1.1989

x x x

Dopis HES k situaci v Praze po 15. lednu 1989

Federální úřadovářství ČSSR
 Federální ministr vnitra ČSSR
 Inspektor FMV ČSSR
 ÚV KSČ
 Primátor hl. m. Prahy
 Československý mírový výbor
 Výbor čs. veřejnosti pro lidská práva a humanitární spolupráci
 ČTK

Zásah československých bezpečnostních orgánů proti několika tisícům občanů, kteří chtěli dne 15.1.1989 na Václavském náměstí v Praze ustít památku Jana Palacha, v nás vyvolal velké rozhořčení.

Jsem znepokojen brutálností policejního zásahu, neboť se domníváme, že toto setkání, ač bylo zakázáno, je plně v souladu s právy, které občanku varuňuje Ústava a čs. právní řád. Mluvit i nadále o ochraně pražské památkové rezervace je po tomto zákroku naprosto neadekvátní.

Podobné jednání považujeme za velmi škodlivé pro vnitřní situaci v naší zemi, neboť vzrušuje pochybnosti o praktickém dodržování lidských práv ze strany státních orgánů. Zároveň je třeba poukázat na nepříznivý dopad tohoto zákroku v oblasti mezinárodní politiky. Jak se může stát, který iniciativě navrhuje vytvoření mezinárodního pásma důvěry, projevovat takto nedůvěrně? Postup československých orgánů je neprostým cynismem, jestliže jsou schopny zorganizovat nejkrvavější a nejbrutálnější akce proti občanům vlastní země v den, kdy československý zástupce ve Vídni podepsal významný mezinárodní dokument zavazující náš stát k respektování nejjednějších občanských svobod.

Odborný poradce pan Jastrowitzký našel stanovisko, které bylo formalováno jako výzva předsedovi vlády, aby se zasadil o uvolnění nímárodně napjaté situace v Praze a ve společnosti, vyložil, sepsal a slíbil, že je ještě týž den předá předsedovi vlády ČSSR Ladislavu Adamovi.

V odpoledních hodinách jsme se z telegrafického rozhovoru se sekretářkou sekretariátu předsedy vlády dozvěděli, že pan Ladislav Adam našel výzvu již čte! a "již má odpověď, kterou obdržíme v nejbližších dnech písemně". Dosud jsme však žádnou odpověď neobdrželi.

X X X

Dopis MŠS sdělovacím prostředkům

Ministr vnitra ČSSR František Křinec
Právník Klam. Prahy Zdeněk Horčík
ved. tajemník MV KSC Miroslav Štěpán
Československá televize
Rušá poho
Vešterní Praha
ČTK

Ve dnech 15.-19. ledna 1989 zaútočily jednotky SNB a IM proti bezbranným občanům, kteří chtěli v idokosti vzpomenout pomátky Jana Palacha. Obětní útoků se však stali v mnoha případech i občané, kteří nijak neprojevovali svůj vztah k Janu Palachovi, ani jej projevít nechtěli. Brutální, agresivní ohrožení zmíněných složek vyzbrojených obušky, slzotvornými granáty, psy, obrněnými transportéry a vojními děly mělo za následek mnoho lehkých i vážnějších zranění občanů, kteří se právem ptají, kdo je ten ptaoující lid, jemuž patří veškerá moc v Československu. Záškok bezpečnosti vyvolal vlnu rozhořčení, útlusu a odporu jak v československé veřejnosti, tak i v zahraničí. Současně se ve sdělovacích prostředcích objevily podlé a hanebné útoky proti aktivistům občanských iniciativ, kterým propagandistická kampaň podsouvá, že za stavovost mocenských orgánů proti občanům nesou odpovědnost právě ony.

Jako aktivisté Nezávislého mírového sdružení ostře protestujeme proti tomuto nařčení, jehož nesmyslnost si uvědomuje každý soudný člověk.

V souvislosti s článkem "Ztrácejí soudnost" (VP 17.1.1989) Vás upozorňujeme na ustanovení § 206 tr. zákona "Pomluva" a § 2 odst. 2 tr. řádu, který hovoří o presumpci nevinu.

V souvislosti s článkem "Slavnostní zasedání ve Vídni" (RP 18.1.1989), a to s částí, kde je komentováno vystoupení ministra zahraničních věcí USA, Vás odkazujeme na znění právě podepsaného Vídeňského dokumentu (Podepsala i ČSSR), z něhož plyne, že "otázka dodržování lidských práv" (svoboda shromáždění) není vnitřní záležitostí jednotlivých států, ale záležitostí jejich vzájemných vztahů!

Ze zášoku bezpečnostních orgánů vyvstává několik důležitých otázek:

1. O které ustanovení čs. právního řádu se opírá existence Lásových milic, a kdo je odpovědný za jejich postup?
2. Kdo je konkrétně odpovědný za případné trestné činy příslušníků SNB a dalších složek při hromadných zásazích, kdy v důsledku anonymity uniform a neexistenci viditelného služebního čísla není možné identifikovat pachatele případných trestných činů?
3. Odrází se dohody podepsané 17.1.1989 ve Vídni v přepravovaných nových tr. zákona a tr. řádu a v nově přepravované Ústavě ČSSR?

Žádáme Vás o uveřejnění pravdivých a objektivních informací o postupu ozbrojených složek proti občanům ve dnech 15.-19.1.1989. Zároveň s tím žádáme o odpovědi na naše otázky prostřednictvím masových sdělovacích prostředků.

V zájmu vnitřního klidu a pořádku, v zájmu pravdy a zjištění skutečného
 stavu věci se dne 15. 12. 1966 tato veřejná Československá televize, oby-
 vlničtím terčem napříčila rozkořou zastupující orgány (LV ČSSR,
 M, NVE a KŠ 433) a zastupující nezávislé iniciativy (Křesť. 77, Nezávislé
 mírové sdružení - iniciativa za demilitarizaci společnosti, Společnoství pře-
 USA, Křesť. klub (Křesť. hnutí).

roze dne 19. ledna 1969

Nezávislé mírové sdružení - iniciativa za demilitarizaci společnosti:
 Jan Šimůnek, Josef Káň, Jan Chládek

x x x

Jana Petrová ve vazbě

Jana jsme poznali dva a půl měsíce před jejím zatčením. Když se však
 ohlížím zpět na naši společnou práci v té době, připadá nám, že ta doba by-
 la mnohem delší.

Již při prvním setkání nás tato drobná dvadvaletá dívka zaujala
 svými přehledem o věcné důležitosti a důležitosti věci, svojí věcností a praktič-
 ností. K HNS se připojila na podzim školního roku a brzy na sebe vzala velký
 díl práce. Při každém setkání přetypovala širšírozdost, až se člověk před ní
 připadal zcela nevěsty. Když k tomu přišlo, věděli jsme, že půjdeme opět až
 k ránu. Celé dny běžela, sněhila, započínala. Při každé příležitosti upozor-
 novala na osudy vězňů a aktivistů. MŠ i na další politické věci. Snažila
 se pro ně i pro jejich rodiny získávat mezilidí i praktickou podporu.

Úsilí o důstojný lidský život, který nemá být omezen ve svých proje-
 vech ani měření ani jejich hrozbou, věnovala Jana všechn svůj čas, své sou-
 kření i nyní i svobodu.

V pondělí 16. ledna se rozhodla položit květiny na památku Jana Palacha
 k soše sv. Václava. Byla zatčena spolu s ostatními aktivisty nezávislých i-
 niciativ, kteří se stávají záměrem. Od té doby je ve vazbě, obvi-
 něna z trestného činu výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. a trestného
 činu útoku na veřejného šoféra podle § 156 odst. 2 tr. zák. (při udržová-
 ní kladla pasivní odpor). Dne 22. 2. byla odsouzena Obvodním soudem pro Prahu
 2 k trestu částeční svobody na 9 měsíců nepodmíněně do L. NVS. Proti rozhodnu-
 tí soudu se odvolala, prokurátor také. Nelze pomlčet o jednání předvedy se-
 nátu JUDr. Ant. Pěšíka. K celé věci se stavěl zaujatě a pokračoval výpově-
 di svědků v neprospěch všech obžalovaných (Jana byla souzena společně s o-
 statními aktivisty nezávislých iniciativ, kromě Václava Havla).

Jana absolvovala SEŠ zemědělskou, nyní je zaměstnána jako knihárka
 v Tomosu. Je vdavá a její manžel Miloš Petr bydlí v Dobrušce, Křesť. 411,
 PSČ 518 01. Do vyšetřovací vazby je jí možno psát na adresu: J.P., 16.9.
 1966, PČ 614/09, PSČ 16102 Praha 6 - Břevnově.

Datum odvolacího soudu zatím nevíme. Zůstává nám však naděje, že stát-
 ní orgány přejdou od slov o demokracizaci k činům, a že nechají občany své
 věci pokládat květiny na paměť mrtvých.

Jan a Alice Svobodová

x x x

Tomáš Tvaroch odsouzen pro přečin proti veřejnému pořádku

Dne 26.11.1988 byl na Václavské náměstí, kde se zúčastnil diskusního setkání, zadržen Tomáš Tvaroch, nar. 5.12.1963, bytem Dobrovodská 82, 370 06 České Budějovice, aktivista NMS. Tomáš Tvaroch byl vzat do vazby a oviněn z přečinu proti veřejnému pořádku podle § 6 zákona o přečinech, kterého se měl dopustit tím, že se zúčastnil nepovoleného shromáždění, při kterém rozdával "protispolečenské pamflety" (jednalo se o texty podpisových akcí NMS žádající uzákonění náhradní služby a 21 denní dovolené vojácké základní služby, výzvy za solidaritu s vězněnými aktivisty NMS). Vzhledem k tomu, že Tomáš Tvaroch byl v době svého vzetí do vazby stíhán pro přečin proti veřejnému pořádku kvůli své účasti na manifestaci 28.10., projednával soud, který se konal 8.12.1988 oba skutky současně. Samosoudce JUDr. Jan Bělohradský určil Tomáši Tvarochovi trest odnětí svobody na jeden měsíc s podmíněným odkladem na jeden rok a propustil Tomáše Tvarocha z vazby. Prokurátorka však podala proti propuštění z vazby stížnost, a tak Tomáš Tvaroch zůstal ve vazbě až do 3.1.1989, kdy byla stížnost prokurátorky zamítnuta. Dne 11.1.1989 projednal Městský soud v Praze ve Spálené ulici odvolání prokurátora proti rozsudku a potvrdil výrok nižší instance z 8.12.1988.

x x x

Jiří Štencl stíhán pro přestupek

Trestní stíhání aktivisty NMS Jiřího Štencla, nar. 11.3.1971, bytem Víťozná 3, 734 01 Litovel, dále pokračuje jako stíhání pro přestupek, který bude řešit MŠW Litovel. Jiří Štencl byl původně (od 14.10.1988) stíhán pro trestný čin hádčbení národa, rasy a přesvědčení (§ 193 písm. b tr. zák.), jež se měl dopustit tím, že od Petra Cibulky údajně převzal cyklostylové blány s textem, který hanobí Federální shromáždění, vládu ČSSR, ministerstvo vnitra ČSSR a ministerstvo spravedlnosti ČSR. (Jednalo se o text Informací o Chartě č. 17, kde je zveřejněn dopis 271 občanů, adresovaný uvedeným státním orgánům. Dopis obviňuje orgány státní moci z podílu na smrti Pavla Wanky, požaduje propuštění politických vězňů, novelizaci trestního zákona a nápravu vězenských podmínek.) V předvečer amnestie prezidenta republiky byla tato trestně právní kvalifikace změněna tak, aby se na ni amnestie nevztahovala a Jiří Štencl byl nadále stíhán pro pabuřování podle § 100 tr. zákona.

x x x

Sdělení VONS č. 665 (Stanislav Ritter zadržen)

Stanislav Ritter, nar. 10.10.1963, bytem úbytovna P3, Novohradská 394, 370 01 České Budějovice, který je členem Nezávislého mírového sdružení, se vydal dne 21.1.1989 z Českých Budějovic do Prahy. Na oděvu měl nápisy "Partiin k nis a no jsem nepřítele", "Svobodu shromáždování", "Zákony platí na všechny", "Vězení není trest", "Zveřejněte názory a cíle nezávislých skupin a Charty 77". Cestou byl, pravděpodobně až v Praze, zadržen a podle vyjádření operačního útvaru jednotky správy VB si "tam" pobude další dobu. Další podrobnosti a vývoj se objasní.

Ke sdělení VONS doloženo: Stanislav Ritter si oblékl oděv s uvedenými nápisy až po příjezdu do Prahy. V Praze se ve své oděvu postupně postavil na několik míst, např. na náměstí Míru, před Malostranskou kavárnu, na Karlov most (kde byl posléze zadržen). Řada chodců projevovala Stanislavu Ritterovi sympatie a souhlas s obsahem nápisů na jeho oděvu. Navzájem vyjádře-

ni operačního důstojníka MS VB byl Stanislav Ritter propuštěn z vězení po 48 hodinách (v pondělí 23.1.1989 večer), které strávil v cele předčasněho zadržení v ruzyňské věznici. Během této doby byl Stanislav Ritter podroben jednacímu výslechu, kterém byl dotazován na důvody svého jednání. Státní čín Stanislava Rittera nemá žádný žádný trestně právní následky.

SOLIDARITA S PRZEMKOWICZII AKCIBUZ NMS

Petice a dopisy

Britská mírová iniciativa END (Evropské jaderné odzbrojení) ve spolupráci s americkou organizací Campaign for Peace and Democracy/East and West připravila mezinárodní petici za propuštění některých čs. politických vězňů. Týká se těchto uvězněných a stíhaných: Mazvanová, Dvořák, Vydra, Tvaroch, Štoncl, Cibulka, Jirous, Skála a Michálek. Text obsahuje krátkou informaci o jednotlivých případech a pod petici je vyříděno 155 podpisů aktivistů z USA, Kanady, Indie, Japonska a sedmdeseti evropských zemí. Připojili se také zástupci některých mezinárodních hnutí (např. War Resisters International) a mnoho mírových iniciativ (END), finské skupiny Peace Union of Finland a Committee of 100, Iniciativa za mír a lidská práva z NDR, zástupci polsko-čs. solidarity, Swedish Peace and Arbitration Society, švýcarská mírová rada a další). Text petice měl být uveřejněn 27. ledna t.r. v britském týdeníku New Statesman and Society.

V příloženém dopise z 20.1.1989 zástupci END vyjadřují svou podporu práci NMS a solidaritu s českými uvězněnými přáteli. Uvěznění aktivistů NMS označují jako porušení československých zákonů a mezinárodních dohod, zajišťujících základní lidské svobody a jako překážku k překonání rozdělené Evropy a nastolení skutečného míru na našem kontinentě. V dopise vyjadřují také své překvapení nad zásahem čs. orgánů v lednu t.r. v souvislosti s výročním tragickým smrtí Jana Palacha.

x x x

Periodická hladovka v Plzni

Dne 10.1.1989 zahájila skupina 17 našich přátel z Plzně a okolí periodickou řetězovou hladovku za propuštění vězněných občanů: Tomáše Dvořáka, Lubomíra Vydra (již propuštěn), JUDr. Hanu Mazvanovou, Ivana Martina Jirouse, Augustina Navrátila, Jiřího Michálka (již propuštěn), Petra Cibulku a další politické vězně. Jedná se o jednodenní hladovky, které se opakují po 17 dnech.

Kontaktní adresa: Jan Rampich, Úslavská 26, 30144 Plzeň
Zdeněk Hořtala, Doubravcecká 8, 301 44 Plzeň

x x x

Na této stránce se uveřejní také listy, které se budou při příležitosti
 mít v úmyslu organizovat a realizovat. Konečně se připravuje publikovat
 Nestranná také některé články v časopise 77 a novináři. Poslední přijal
 profesor J. J. Ondra, který se bude zabývat J. J. Ondra. Na této stránce
 byla formálně vztažena výzva Hlavenickému kongresu, který se bude
 konat v srpnu 94 v Basileji, ve které žádáme, aby byla do pořadu jednání
 zařazena otázka propuštění politických vězňů ve východní Evropě.

~~-----~~
 OZNAČENÍ

Připojili se:

- Richard Krause, USA 38, Karlovy Vary, 360 00
- Irena Levorová, Heřmanova Hrt 126, Plzeň-sever, 390 24
- Daniel Nakládal, Hněvnice 47, Plzeň-sever, 390 24
- Llona Piláňková, Radvanská 7, Plzeň, 301 53
- Kamil Kastner, Táborská 32, Plzeň, 301 42
- Jiří Stejskal, Tyroňova 5, Děčín I, 405 01
- Václav Mach, Blatec č. 26, Olomouc, 733 74
- Helena Machová, Blatec č. 26, Olomouc, 733 74
- Stanislav Borůvka, Jablonecká 355, Praha 9, 190 00
- Rostislav Dančonič, Hrádek nad Nisou I, Oldřichovská-265, 463 34
- Aleš Lozinskí, Nad splavem 6, Jihlava, 586 01
- Zdeněk Haštaba, Doubravecká 8, Plzeň, 301 52
- Václav Opeva, Nade Mží 6, Plzeň, 318 02
- Kabourková Luciana, nám. Republiky, Plzeň, 301 00
- Petr Payne, Mikovcova 5, Praha 2, 120 00
- Lenka Kaniaková, SFC H/39, Kármov, 794 01
- Jaroslav Bílek, Jeremenkova 20, Přerov, 750 00
- Zdeněk Kubříčan, U koupaliště 809, Chodov, 357 35
- Josef Bednář, Moskevská 30, Praha 10 - Vršovice, 101 00
- Tomáš Turnovec, Sousedská 12, Plzeň 4 - Doubravka, 312 17
- Vítězslav Jonák, Č. Rajske 197, Rožmitál pod Třemšínem, 262 42
- Petr Práha, Kmochova 21, Olomouc, 779 00
- Lukáš Fousek, Pec pod Sněžkou 86, 542 21
- Petr Čulka, Nad studánkou 880/5, Praha 4, 140 00
- Jiří Suchan, Nerudova 15, Šumperk, 737 01
- Petr Obšil, Dolní Hejčinská 19, Olomouc, 777 00
- Jiří Doležal, Nimice 71, 733 26
- Robert Žák, Hodkovice 76, Dolní Dřezany, 252 41
- Jan Kočí, Chalupkova 1371/2, Praha 4, 140 00

X I X

Nový časopis ze západních Čech

Jak nás informoval aktivista KMS Jindra Kovečný z Horní Blatné, na
 západě Čech vzniká nový nezávislý dvouměsíčník "SIRESS", kolem kterého se
 sdružují stoupenci různých iniciativ, z velké části i signatáři KMS. Časo-
 pis SIRESS hodlá poskytnout prostor pro západočeské autory bez možnosti ná-
 bo ochoty oficiální publikace a vytýčil si též cíl informování v původních
 i převzatých textech mimo jiné čtenáře upozornit na zajímavé knihy a časopi-
 sy a přinést vlastní příklady ze sbíraných materiálů, především z obla-

ti litovatelný a položitelný. STRES chce svou činností výhled na vzájemné soudržnosti jednotlivých sdružení a iniciativ, k nimž patří také tu naši skupinami i jednotlivci. Redakce bude klást důraz na kvalitu příspěvků.

V prosinci se naši přátelé ze západních Čech připojili ke kampaň **proti vojenským hradbám** a na jaro chystají výstavu výtvarného umění

REKACE, ČLÁNKY, DOPISY

Proč jsem podepsal základni prohlášení Světového mírového sdružení

Jako bývalý příslušník ČSLA jsem se rozhodl podepsat základní prohlášení NMS. Mnozí se mohou ptát, co mě k tomu přivedlo.

Sixtánil jsem se šest let v aktivní činné službě jako příslušník praporečnického sboru ČSLA. Do armády jsem vstoupil jako osmnáctiletý mladík plný ideálů a snů o čestné povinnosti. Jak tvrdě však bylo vystřískávání!

Jedním nadřazených nemohu hodnotit jinak než jako přezíravé. Totiž, o rozkazu diskutovat, ať už by byl sebevysvětlivější, nelze. Napřed je nutné rozkaz splnit a až potom je možno si stěžovat. Těžké je však dovolávat se někoho na pomoc.

Z vlastní zkušenosti vím, že spousta příslušníků ČSLA má, slušně řečeno, služby v záměru plně zuby. Proč? Protože rozkazy a nařizení nadřazených je častokrát zbavují práva na soukromý život, možnosti věnovat se rodině, výchově dětí a svým zájmům. Člověk je malé kolečko v armádní mašinérii, ale tak by to přeci nemělo být!

Chtl bych se také zmínit o článku Ruth Šormové v bulletinu NMS č. 3. Nelze jinak než s ním souhlasit. Mohu jej doplnit o věci, o kterých jako žena nemůže vědět (neboť nemá za sebou ZVS): od prvních dnů, kdy bratři nastoupí ZVS, je na něj vyvíjen psychologický nátlak o vlivnosti západního světa, o nesmiřitelnosti s kapitalistickými zeměmi. Neří snad holding PSM (politické školení mužstva), v níž by se nehovořilo o připravenosti zemí NATO a o útoku na státy VS, přičemž se však taktně mlčí o mírovém smutí v těchto zemích, o přesile konvenčních obran VS. Proč? a krátce: podle lektorů PSM, nemají na Západě jinou starost, než jak zničit OESR a socialismus. Je to krutá ponilva, které se dostává oficiálního pověření od NATO, Federální vlády i ÚV NF. Pokud se někdo ozve proti této oficiální linii, je velice rychle umlčen.

Pozastavme se však ještě nad hramou politikou našeho státu. I když vláda hlásá mírovou politiku, na vojenské školy jsou dnes lákány děti ve věku 14 let. Jaké má takový mladý člověk představy, ideály, vi vůbec, co ho vlastně čeká? Při vstupu do kasáren, v okamžiku, kdy sundá civilní oděv, se stává jedním z mnoha ve stádu, s jehož vědomím tu pak lze velice snadno manipulovat. Armáda má čtyři roky na formování jeho názorů. Jaké pak mohou být tyto názory, když je člověk (vlastně ještě dítě) uzavřen do kasáren a odtržen od reality vědních dnů?

Největší zděšení nastane, pokud se mladý příslušník ČSLA rozhodne z armády odejít. Zjistí totiž, že se stal vojákem z povolání, a to až do věkové hranice, to je minimálně do 45-ti let. Marně se dovolává toho, že ve 14-ti letech ještě nevěděl, co podepisuje. Je několik cest jak z armády odejít, ale všechny sebou nesou jisté potíže, které mohou člověka poznamenat na celý život (nakonec i já jsem se dostal z armády jen na základě trestního postihu).

Jsem velice rád, že dnes již nejsem příslušníkem ČSLA. Domnívám se, že problémy, které jsem za svého působení v ČSLA zažil, mě zcela správně přive-

ály k NMS a společně s celým NMS posvědčí svůj hlas za zavedení náhradní civilní služby pro ty, kteří odmítají povinnou vojenskou službu z důvodů svědomí a náboženského přesvědčení. Zároveň navrhuji zavedení omezení výpočetní kádry pro vojáky z povolání tak, jak je to zakotveno v novém Zákoníku práce. Kdo chce v armádě sloužit, ať slouží, ale kdo chce odejít, ať je mu to umožněno, aniž by se dostal do konfliktu se zákonem.

Josef Kuhn (prosinec 1988)

x x x

SSSR opět naším vzarem?

Projev Michaila Gorbačova na Valném shromáždění OSN v New Yorku by se dal bezpochybně nazvat sajmovým. Jeho návrhy na pomoc rozvojovým zemím, prohlášení týkající se snížení stavu sovětských vojáků a konvenční výzbroje v Evropě do r. 1991 z celkového počtu 500 000 mužů, 10 000 tanků, 5 500 dělostřeleckých systémů a 500 bojových letadel bude z území ČSSR, NDR a NDR staženo 50 000 vojáků a 5 000 tanků (a to bez ohledu na vídeňská jednání), odsum sovětských vojáků z Mongolska a návrhy na řešení afghánského problému jsou konkrétním krokem ke sblížení rýhovaných částí světa a výrazem snahy o demilitarizaci společnosti.

Navíc poprvé v historii zněl z úst představitele socialistického státu projev, v němž jsme postřehovali obecně užívané obraty a termíny, za které se řečník vždy dokázal schovat, nebo se tam vešel i s celým svým projevem.

A Československo?

Represe narůstají do nevidaných rozměrů. Další lidé jsou vězněni pro své názory, mnozí jiných je trestně stíháno na svobodě, pokračuje pronásledování osob pro jejich přesvědčení a záměry proti nim kampaň ve sdělovacích prostředcích, nevěstící nic dobrého.

Konečně asi jde, na jedné straně, o projev dlouho inzerovaného "nového myšlení", které představuje vystoupení M. Gorbačova v OSN, a na straně druhé o tradiční "obranu socialistických výdobytků před vnitřním nepřitelem a zvyšování obranyschopnosti země před západním imperialismem". Vědyť, jak napěcho KP 1988, ss. na naší západní hranici čeká 45 000 vojáků ... Jak protichůdné pástí!

Naše dvacetiletá zkušenost, započatá invazí vojáků SSSR a dalších spojenců do ČSSR se při u mnohých otárá v základech. To značí víc, než některá tuší. Reforma vojenského systému by znamenala konec většiny dnes úřadujících funkcionářů. Mnoho z nich asi bude mít nějaký čas poruchy spánku a trávicí potíže.

Odpověď na otázku, kterou cestu si definitivně vybere naše vláda, bude možno najít až později. Někdejší záleží i na nás, na kterou stranu se poustírný jazýček historických vah naklájí.

Jan Gindrov

x x x

Chvála normalnosti?

Prosincový projev M. Gorbačova z tribuny OSN vzbudil v mnohých novou vlnu nadšení. Mnozí lidé se radují nad jednostranným odzbrojováním Sovětského svazu. Jaké je však toto jednostranné odzbrojování? Má-li Sovětský svaz v konvenčních sbraních převahu, což Gorbačovovo vedení přiznává, pak se jedná o přiblížení k rovnovážnému stavu (či sn ad jeho dosažení?) - v každém případě tedy o krok přiměřený, žádoucí a logický, o krok, který měl být učiněn už dávno, avšak dřív jej nikdo učinit nechtěl. Vzpomeňme tzv. nulové řešení, které navrhnuli představitelé NATO na počátku 80. let o raketách středního doletu. Sovětské vedení jej tehdy odmítlo s tím, že nevytváří vojenskou rovnováhu. A přece když se stejný návrh vystoupil o

pár let později Gorbačov, sklídl úspěch na domácí i mezinárodní scéně.

Ti, kdo přehlídají politické změny emotivně, se volají z iniciativy SSSR, ti, kdo však zvažují racionálně, se volají nad tím, že Sovětský svaz, v osobě M. Gorbačova, nabízí kompromis reálné politiky. Je pozoruhodné, v jakém klimatu jsme si zvykli žít, že nás rozrušují věci, které by měly být naprosto normální, a za normální považujeme věci, které by měly být ne-normální. Mnozí první překročili práh normalizace tím méně objektivně, že totiž podá obvyklou iluzi, což by měl za záhy druhou rukou pápřanou k ránu, je otázka stále otevřená.

A co snížení počtu sovětských vojáků o 400 000 mužů v asijské části SSSR; není alespoň zde vidět skutečně jednostranná dobrá vůle? Z tisíce jsme se v loňském roce mohli dovědět, že Čína snížila stav své armády o 1.000.000 mužů. Více netřeba dodávat. Sovětský svaz se snaží těžít z nezbytných kroků své vojenské politiky. Nezbytných, pokud chce dělat politiku reálnou. A to je nově v politice Sovětského svazu, že chce vytvářet předpoklady k jednáním s druhými zeměmi. Z toho pak lze dále usuzovat, že bude mít i zájem na těchto jednáních logickým výsledkem.

To optimističtější já mě vybízí k radosti, to racionální a skeptické se jí s naděvrou brání. A jak tak veď svůj vnitřní boj, stále zřetelněji mně na mysli vstoupují závěrečná slova novozákonního podobnění o návratu marnotratného syna: "Má se prosť se veselit a radovat, poněvadž tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen." (Evangelium Lukáš 15,32)

Jan Svoboda

* * *

Dopis Jana Chudomela přátelům z IRV

Milí přátelé,
při příležitosti návštěvy mírových aktivistů z NSR a členů holandské mírové organizace IRV v Praze jsme navštívili hřbitov ve Všetatech, kde jsme si krátkou vzpomínkou a položením věnce připomněli dvacátá výročí tragické smrti Jana Palacha.

Nebojme v úvahu zpřob jeho protestu, a kterým je možno i nepochlubit, ale postoj, který svým činem vyjádřil, bude vždy patřit mezi historické okamžiky. Myslíme si, že není možno omezovat hloubku jeho činu žádnou ideologií ani náboženským přesvědčením, protože požadavky Jana Palacha je možno shrnout do dvou slov: KLUDA A SVOBODA.

Ve chvíli, kdy jsem stál nad jeho hrobem a cítil blízkost svých holandských a německých přátel, a to nejen fyzickou, ale i duchovní, pochopil jsem pravý význam těch slov. Přitom, že jsem se naučil dorozumět řeči, věděl jsem, že snášíme podobně. Právě touha po pravdě a svobodě sjednotila naše duše natolik, že jsem prožíval pocit opravdové osobní svobody. Ale zároveň jsem nemohl nemyšlet na své přátele, kteří jsou v současné době vězněni za to, že vnesli stejné požadavky jako Jan Palach před dvaceti lety, nebo dokonce za touhu zamyslet se v den výročí smrti Jana Palacha nad jeho hrobem.

Chci vám polibkovat za vše, co činíte na podporu osob vězněných pro své svědomí nebo přesvědčení, ale i za vše, co na podporu jejich osvobození tak prve vykonáte. Pro naši práci je velkou podporou vědomí, že i přes volká rozdíly mezi národy a křesťany mezi státy existují zásady společná pro naše lidi na celém světě, zásady, za které si jsou ochotni umřít.

Děkují vám a jsem s vámi

Jan Chudomel

2. února 20.1.1989

Základní prohlášení Mírového klubu Johna Lennona

Před osmi lety byl zavražděn John Lennon. Mezi prostými lidmi i mezi předními světovými hudebníky si John Lennon a jeho žena Yoko Ono získali uznání nejen svým uměním v hudební oblasti, ale též svým neúnavným úsilím na poli míru, lásky a porozumění mezi lidmi a národy. Náhelná smrt Johna vyvolala pobouření na celém světě. V Československu se od té doby na různých místech každoročně scházejí mladí lidé, aby poutně vzpomněli osobnosti Johna Lennona. Nejvýznamnější místo těchto setkání se stalo Velkopřevorská náměstí v Praze. Účastníci tohoto setkání se však rok co rok stávají cílem brutálních útoků policie, řízené československými mocenskými orgány.

Československá vláda mluví o míru a přitom dovolila zničení symbolického náhrobníku na Velkopřevorském náměstí, věnovaného Johnu Lennonovi. Československá vláda tvrdí, že usiluje o mír a přitom vězí Hanu Marvanovou, Tomáše Dvořáka, Luboše Vydru a Tomáše Tvarocha, členy Nezávislého mírového sdružení. Věznění a pronásledování jsou rovněž mnozí aktivisté různých nezávislých iniciativ a společenství, upozorňující na nedodržování lidských práv. Československá vláda prohlašuje, že světový mír je jednou z nejpřednějších otázek a přitom vyvádí zbraně do mnoha zemí světa. Československá vláda žije v trvalém rozporu slov a činů.

Vědomi si těchto rozporů, rozhodli jsme se dnem 8. prosince 1988 založit Mírový klub Johna Lennona (dále jen Klub). Cílem Klubu je usilovat o mír všemi dostupnými humanitárními prostředky. Členem Klubu se může stát každý člověk bez ohledu na státní příslušnost, národnost, sociální postavení, vyznání, přesvědčení a barvu pleti. Vítáme všechny, kdo jsou přesvědčeni, že opravdový mír mezi národy a státy, jakož i uvnitř nich, je základním problémem, k němuž je třeba stále obracet pozornost.

Jména členů Klubu budou zveřejněna pouze na jejich přání.

Vítáme spolupráci s mírovými a humanitárními iniciativami a organizacemi všude na světě.

Za čestné členy klubu považujeme Hanu Marvanovou, Tomáše Dvořáka, Luboše Vydru a Tomáše Tvarocha, toho času vězněné v Praze na Ruzyni za aktivní mírovou činnost. Čestnými členy in memoriam se stávají hudební skladatel a textař John Lennon, jehož jméno Klub ponese, Jan Palach, který se upálil na protest proti vstupu vojsk Varšavského paktu do ČSSR v roce 1968 a Jan Zajíc, který krátce po něm zahynul stejnou smrtí. Dále Pavel Wonka, mučedník československého režimu, obhájce lidských práv, jenž zemřel ve vazbě na následky choroby získané ve vězení.

Klub nemá stanov a organizační řád, avšak jeho členové berou za své tyto základní myšlenky:

1. Mír ve světě je základním mezníkem na cestě k všeobecnému porozumění.
2. Mír uvnitř států a národů je nezbytným předpokladem k tomu, aby mohl existovat i mezi nimi.
3. Mír a lidská práva jsou neoddělitelné.

Vzhledem k těmto základním myšlenkám, závazuje se každý člen Klubu podle svých možností aktivně usilovat o mír ve své vlastní zemi i ve světě a upozorňovat příslušné orgány a veřejnost na příklady nedodržování lidských práv.

Současně vyzýváme československou vládu, aby neprodleně propustila na svobodu jmenované mírové aktivisty a všechny vězně svědomí. Žádáme, aby bylo zastaveno pronásledování všech, kteří v naší zemi usilují o důstojný život v míru a beze strachu.

Za Mírový Klub Johna Lennona:

Ota Veverka, tř. Svobody 73E, 763 02 Gottwaldov

Stanislav Penc jr., Vycpálkova 972, 149 00 Praha 4

Heřman Černý, Podolí 2762, 276 01 Mělník

K posláni Mirového Klubu Johna Lennona

Umění a mírové umění Johna Lennona překročilo hranice států a stále je silným impulsem k mírovému spřikování a porozumění mezi lidmi celého světa.

Klub bude vyvíjet mírovou činnost především v oblasti kultury a duchovního uplatnění. Z toho vyplývá i politický profil Klubu: budou jej určovat ona porušení, zneuznání a pohrdání lidskými právy zakládajícími svobodu, spravedlnost a mír ve světě; zejména pak v souhlase s uzavřenými mezinárodními závazky v oblasti kulturních práv. To znamená: uznávat právo každého účastnit se kulturního života, respektovat svobodu nezbytnou pro tvůrčí činnost.

Proto chtějí členové Klubu přispět k naplnění základních myšlenek úvodního prohlášení konkrétní kulturní činností a mírovými projevy. Písemnou aktivitu omezit na minimum a věnovat ji především podpoře těch kulturních a jiných duchovních počinů, které jsou dnes neklíčové a umlčeny.

Klub chce koncerty, představení, výstavy, přednášky, vydavatelskou a publikační činnost a dalšími formami přispět k uznání přirozené důstojnosti a rovných nescizitelných práv, svobody projevu a přesvědčení všech členů lidské rodiny, v souladu s preambulí Všeobecné deklarace lidských práv.

Klub vyzývá a bude vyzývat ke spolupráci občany a umělce, kteří nechtějí setrhnout v područí řízeného umění a společenského života, přihlížet nečinně ideologicko-politickým manipulacím a vyprazdňování kulturního povědomí národa.

Vyhlašujeme soutěž na téma Mír a lidská práva. Nejlepší práce budou otištěny v nezávislém časopisu JAZZTOP (podle možností i jinde), který se tímto stává tiskovým orgánem Klubu.

V Praze dne 18.12.1988

Ota Veverka, Stanislav Penc jr., Heřman Chroný

x x x

Výzva z Budapešti

Křesťané jsou Božím povoláním a svazkem lid Boží. Avšak dějinami našich národů a církví byli roztrženi. Jsme spoluvinní na bídě našeho světa. Této vinně se chceme postavit a doufáme, že s Boží pomocí se stáneme jeho lidem.

My, křesťané z NDR, MDR a Holandska jsme se 6.-8. května sešli v Budapešti, abychom přispěli ke konciliárnímu procesu, sněřujícímu ke spravedlnosti, míru a k ochraně tvorby.

V této chvíli, kdy je v Evropě konečně naděje na skutečné odzbrojení a uvolnění mezi Východem a Západem, bychom chtěli nejdrívě přiznat náš dluh. Evropa je hrozivě militarizována. Vztah Východ-Západ je tím určen. Naše montáž se tomu přizpůsobila a stali jsme se nevěrohodnými sami před sebou a trápícími na celém světě. Téměř 70% všech vojenských výdajů se realizuje v Evropě, ačkoliv vinně v jaké nouzi je třetí svět a ačkoliv máme před očima utrpení, které přináší násilí. Chceme se společně pokusit dospět k novému životnímu postoji, který by militarizaci a rozdělení Evropy překonal a který by snížil břemeno potlačování. Proto jsme se v rámci tohoto konciliárního procesu spojili. Zveme také lidi ostatních evropských zemí, aby se k nám připojili.

Jsme spojeni naší vírou v Ježíše Krista, který naplnil stvoření. Tím jsme postaveni do svobody a chceme, jako jeho následovníci, na sebe vzít odpovědnost za naše bližní, za životní prostředí, které nás obklopuje, za naše země, za Evropu i za celý svět. Biblické pochození integrity každé osobnosti nás zavazuje, abychom pracovali s úctou k druhým lidem a jejich přesvědčení. V politickém smyslu to znamená také to, že se spojujeme v zápasu za respektování lidských práv, za nezávislé tvoření skupin a institucí. Že se vůbec zasněžujeme za společnost na pluralitním základě. Budeme naše státy posuzovat podle toho, do jaké míry pečují o humanizaci společnosti. Stát je nástrojem společnosti a ne naopak. Vyzýváme sebe sama i církve, aby z tohoto hlediska posuzovaly evropské země.

Náš program v rámci konciliárního procesu je následující:

1. Pokusíme se shromáždit lidi z Východu i Západu tak, aby vytvořili široké hnutí zdola, které by dávalo nové podněty a vlastní příspěvky. Toto hnutí má vzniknout uvnitř církvi, ale přesáhnout je v působení na celou společnost.
2. Obrátíme se manifestem na oficiální církevní konferenci v Basileji, jež se seje v rámci konciliárního procesu v r. 1989. Tím má být církev vyhlázena, aby dospěla k nové řeči, jež by překonávala bloky, a jež by spočívala na ušlechtilých společných hodnotách.
3. Chceme rozšířit a prohloubit styky mezi sbory na Východě i na Západě.
4. Jsme pro pluralismus a to i v církevní oblasti a prosíme církev z Východu i Západu, aby poskytla ochranu a přístřeší kontaktům zdola mezi skupinami z Východu i Západu, a to i takovým kontaktům, které nejsou přímo církevní.
5. Podporujeme svobodu svědomí a žádáme proto právo na odmítnutí vojenské služby a právo na alternativní civilní službu.
6. Potlačování nenásilí v Evropě obviňuje naši civilizaci. Právo na sebeurčení, zejm. pro Maďary v Rumunsku, je námi požadováno.
7. Duchovní i politické omezení navenek i dovnitř je odvozeno z rozdělené Evropy a musí být prolomeno. Pro jeho překonání se chceme zasazovat.
8. Hrozící zesílení militarizace záp. Evropy jako výraz usilování po západoevropské totožnosti musí být nahrazeno sblížením Východu a Západu a demilitarizací celé Evropy.

Budapešť, květen 1988

Výzvu podepsalo 29 mírových křesťanských aktivistů z NDR, MR a Holandska.